

Nový rok 2013

Kázňový text: Lebo nemáme tu trvalé miesto, ale hľadáme ono budúce. Žid 13,14

Milí bratia a sestry, tento text bol vybratý evanjelickou alianciou ako verš na rok 2013, aby nás v rozličných situáciách tohto roku, ktoré ešte nepoznáme, motivoval a sprevádzal.

Je pravdepodobné, že aj v roku 2013 sa bude opäť najviac hovoriť o peniazoch a kríze. Tieto témy však nemusia byť aj našou hlavnou témou. My môžeme hľadiť aj iným smerom.

Prečítaný verš je krátkym konštatovaním, pritom sa v ňom skrýva veľká hĺbka života veriaceho človeka. O živote pisateľa týchto slov toho veľa nevieme. Túto vetu nepovedal z dôvodu, aby vyzeral múdro, alebo duchovne, ale preto, že o tom bol presvedčený. Uvádza ju ako motiváciu k životu s Kristom.

Dokážeme aj my spolu s ním túto vetu povedať tým spôsobom, že s ňou súhlasíme a je aj našim presvedčením? ***Lebo tu nemáme trvalé miesto , ale ono budúce hľadáme.*** Je na našom živote viesť, že tento život, môj dom, nie je tým jediným, čo čakáme? Dokážeme sa pozrieť na náš život ako na túto chatrč, ktorú máme zobrazenú na záložke. **Napriek tomu, že sme za naše domovy a naše životy vd'ační – v porovnaní s tým, čo nás čaká, sú len dočasnými chatrčami.**

Jeden turista raz vstúpil do kartuziánskeho kláštora. Predstavený kláštora ho celým kláštrom previedol a ukázal mu všetky priestory. Turista bol prekvapený skromnosťou zariadenia. Spýtal sa predstaveného: **prečo nemáte žiaden nábytok?** Mních mu odpovedal protiotázkou: **a vy, prečo nemáte nábytok?** Turista odpovedal – no u mňa je to celkom iné - ja tadiaľto len prechádzam. Presne, ako ste povedali, odvetil mních, aj my tadiaľto tiež len prechádzame.

Je to aj naše poznanie?

Naša viera, naše presvedčenie by sa malo prejavovať v bežnom živote. Aby ľudia, ktorí sa na náš život pozerú, videli, že to nie sú prázdne slová.

Pravdepodobne som vám rozprával príbeh o žene, ktorá požiadala svojho farára, aby mohla byť ***pochovaná s vidličkou v ruke. On chcel vedieť prečo. Ona vysvetlila. Často, keď som na nejakej spoločenskej udalosti a čašníci zvierajú taniere, zvyknú povedať: vidličku si ešte nechajte. Znamená to, že dezert, ktorý mám tak rada ešte príde. Aj pri pohrebe chcem držať v ruke vidličku, aby bola jasné, že to najlepšie ešte čakám.***

Sú v našom živote takéto znaky -vidličky, ktoré vypovedajú o tom, že očakávame to najkrajšie v budúcnosti?

Táto veta začína slovom LEBO... Pisateľ listu ju uvádza ako **dôvod** k odvážnemu nasledovaniu Ježišovho príkladu a jeho princípov. Uvádza to ako **motiváciu** odvážne vykročiť za hradby našich bežných zvykov aj s rizikom, že zožneme výsmech alebo pohanenie.

Výsmech môže zažiť napr.:

- Rodič, ktorý svojmu dieťaťu zakáže pozeráť televízne programy, ktoré nie sú vhodné, hoci ich takmer všetci pozerajú.
- Výsmech môže zažiť človek, ktorý sa v reštaurácii pomodlí.
- Človek, ktorý odmietne úplatok.
- Muž, ktorý sa kamarátom poďakuje za pozvanie na futbalový zápas, pretože sa rozhodne stráviť večer so svojou manželkou.
- Chlapec alebo dievča, ktorý/é svojim rovesníkom povie, že so sexom chce počkať až do manželstva.
- Človek, ktorý slúži v cirkvi, hoci za to nemá žiadne peniaze.

Ďalšou motiváciou k životu s Ježišom Kristom je Jeho láska a obeť. Hneď na začiatku roka je preto užitočné pripomenúť si Boží dar – Ježišovu službu pre nás. V tejto kapitole je spomenutý Kristus, ktorý vyšiel za ohradu, aby tam trpel a priniesol obeť za naše očistenie. Tento list venovaný židom, ktorý poznali obetný systém.

V židovstve na Veľký deň zmierenia – Jom kipúr. Je o tom napísané v 3. Mojžišovej v 16 kap. Veľkňaz v tento deň vzal kozla, položil mu na hlavu ruky a vyznal viny celého národa. Takto hriechy ľudu preniesol na toto zviera a potom ho vypustil na púšť za brány mesta – v ústrety smrti.

PJK je tým, na koho boli prenesené viny každého z nás a za mestom na Golgotskej hore trpel a bol ukrižovaný.

Aj my dnes budeme vyznávať svoje viny – aby oni boli prenesené na Ježiša Krista.

Nech je Jeho obeť a láska k nám hriešnikom pre nás silou vyjsť spoza hraníc svojho strachu, pochybností a zabehaných zvyklostí. Nech môžeme byť v tomto roku opäť o niečo slobodnejší a odvážnejší.

A nech je našou motiváciou k životu viery a služby v tomto roku aj fakt, že tento život nie je všetkým čo máme, ale to najlepšie čakáme v budúcnosti.

Amen!

David Bázlik – zborový farár